

Oponentní posudek pro diplomní projekt Marie Čáslavské „Komunitní centrum U kapucínů ve Znojmě“

Ústav navrhování I.

vedoucí práce: Ing. Tomáš Novotný

Marie Čáslavská si vybrala obtížný úkol hodný absolventa Fakulty architektury. Navrhla revitalizovat starý dlouho nepoužívaný stavební soubor v historickém centru města, který kdysi vznikl za jiným účelem. Naslouchala přáním a snům jeho nových majitelů. Ale zároveň tyto představy konfrontovala s pozorným „nasloucháním“ starým zdem a celému urbanisticko-architektonickému kontextu. A poslouchala a vážila dobře. Správně přistoupila k jeho v minulosti nevídanému otevírání a zprůchodňování. A došla k závěru, že cesta „záchrany“ nespočívá jen v muzeální rekonstrukci a v jakémsi kvazínávratu kapucínů v různých maskovacích převlecích. Do souboru vnesla nosný tichý ruch.

Soubor v představě Marie Čáslavské dostane své nové stálé obyvatele: řeholní sestry, které své poslání vidí ve službě lidem, tedy právě v životě na hraně mezi městem a jiným světem. A které všem dalším aktivitám vtisknou nezaměnitelný charakter. Školka, malá kavárna, možnost skromného ubytování jsou tak nakonec logicky umístěny na hranici rušného náměstí a klidné parkové úpravy prostorů hradeb. Jsou to nabídky, které jsou reálné. Možná je jich moc a nějaký další krok směřující k realizaci by jednu, dvě z nich redukoval... Nejen architektonicky je klíčový nový multifunkční sál, který celý soubor kvalitativně pozvedá a razantně otevírá budoucnosti. Klidně by se z něho mohla stát jen restaurace, ale budme náročnější: nějaký stmelující hybridní kulturní prostor sdílený jak městem, tak farností by mohl být ideál. Dovedu si představit, že to jednou bude nejoblíbenější společenská platforma města.

Líbí se mi, že architektonický výraz Marie Čáslavské není kontrastně invazivní, ale přitom zůstává dostatečně sebevědomý. Tam, kde je to nutné, je ztlumený, ale naopak tam, kde je třeba, nezakrývá dobu svého vzniku. Sleduje vnitřní vazby, propojování s městem, souboru staveb s parkem... Spatřuji jediný vážnější nedostatek. Marie Čáslavská deklaruje, že do svého návrhu / přemýšlení příliš nezahrnula (ať už z jakéhokoli důvodu) kostel. Toto omezení úkolu mi nepřijde šťastné. Autorka podle mého názoru příliš brzy, dokonce dopředu kapituluje před zdánlivě výjimečně složitým problémem. Jinde totiž ukazuje, že by i ten dokázala vyřešit... Právě projasnění vazby na někdejší srdce celého historického souboru by možná přineslo další důležité architektonické „objevy“. Třeba by se z někdejšího kapucínského chóru dal „vytěžit“ druhý sál? A nakonec i kostel je ze své podstaty otevřený, veřejný, a do jisté míry také multifunkční prostor.

Marie Čáslavská prokázala, že dobře zvládá celou škálu postupů architektonického navrhování, a to od pečlivé přípravy, orientaci v historické substanci, zvažování nového programu, promýšlení funkčních, prostorových i tvarových vazeb po vyváženost mezi citlivou rekonstrukcí a návrhem změny. Diplomní projekt má dobře vyřešené urbanistické napojení, hierarchii souboru staveb, obsahuje návrh novostavby, interiéru, zahradních úprav včetně drobného uměleckého díla. Mladá architektka navíc vše ve své práci dokáže pečlivě, přehledně a výstižně prezentovat

Navrhovaná známka: Výborně.
Ing. arch. Mgr. Norbert Schmidt
v Praze 23. června 2020

